NN 5/2020 (15.1.2020.), Presuda Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: 10 UsI-1129/2019-10 od 25. studenoga 2019.

UPRAVNI SUD U RIJECI

79

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Petre Horvat, u upravnom sporu tužiteljice D. B. iz R., zastupane po opunomoćenici S. Ž. iz M., kćerka tužiteljice, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., kojeg zastupaju službene osobe Ž. G. i I. P., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. T. d. d., sa sjedištem u Z., radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 25. studenoga 2019.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice radi poništenja odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-01/567, urbroj: 376-05-2-19-4 od 8. srpnja 2019., te radi vraćanja predmeta na ponovni postupak.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

Odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, u daljnjem tekstu: HAKOM-a, klasa: UP/I-344-08/19-01/567, urbroj: 376-05-2-19-4 od 8. srpnja 2019., točkom I. usvojen je zahtjev za rješavanjem spora tužiteljice s operatorom javnih komunikacijskih usluga H. T. d. d.,, iz Z., u cijelosti kao osnovan, dok je točkom II. naloženo operatoru H. T. d. d. u daljnjem tekstu: H. T., da u roku od 15 dana od dana primitka Odluke tužiteljici omogući prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade, za mobilne pretplatničke brojeve … i …, te fiksni priključak broj …, te prijenos broja u mrežu od dugog operatora, uz obvezu korisnice da podmiri sva dospjela potraživanja – iznose računa, razmjerno stvarnim danima korištenja za navedene brojeve, te izvrši povrat terminalne opreme u vlasništvu H. T.

Tužiteljica je ovom Sudu pravodobno podnijela tužbu kojom osporava zakonitost odluke tuženika, te ističe da nije u svom zahtjevu od 9. svibnja 2019. zatražila od tuženika da naloži operatoru prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora, budući da je istek ugovorne obveze s H. T. već nastupio u ožujku 2019., odnosno protekom 24 mjeseca od zasnivanja ugovorne obveze, a da je ona podnijela zahtjev za rješavanje spora 10. svibnja 2019. i ističe kako operator nikada nije dostavio kopiju sklopljenog ugovora iz kojeg bi se korisnica sama mogla informirati o bitnim sastojcima ugovora, napose o datumu zasnivanja isteka ugovorne obveze te o visini ugovorenih tarifa i sadržaja mjesečnog paketa. Ističe da se kardinalna povreda tuženika u donošenju pobijane odluke očituje u propuštanju rješavanja samog merituma stvari kao posljedice pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, ističe da je izreka pobijane odluke nejasna budući da usvaja zahtjev tužiteljice u cijelosti kao osnova, ali obvezuje da podmiri svoja podraživanja, odnosno iznose računa razmjerno danima korištenja i time da je tuženik doveo tužiteljicu u slabiji položaj budući da nije dovoljno ocijenio priloženi dokaz u vidu dostavljene pismene korespondencije s operatorom na 57 listova iz kojih nedvojbeno proizlazi kako potonji nikada nije imao intenciju dati korisnici odgovor na pitanje koja je visina nespornog dijela dospjelog potraživanja, već da je pokušao naplatiti što je više moguće iznosa koji štiti svoj položaj. Ističe da nije riješen meritum stvari, odnosno nije riješeno pitanje nesporne visine iznosa dospjelih računa i s te osnove da nije odlučeno o iznosu dugovanja ukoliko navedeno postoji, niti je donesena odluka o umanjenju računa zbog postojanja materijalnog nedostatka na usluzi za mjesece u kojima usluga mobilnog interesa nije bila omogućena, ali je naplaćena u cijelosti, te ističe kako je po zaprimanju pobijane odluke kontaktirala operatora H. T. d. d. pri čemu je zatraže uvid u račune iz kojih proizlazi visina korigiranog potraživanja sukladno odluci tuženika, ali operator nakon što je prvotno putem elektronične pošte zatražio OIB koji nije ustupljen, da je promijenio mišljenje te se u sljedećem dopisu pozvao na načelo ravnopravnosti stranaka i kao objašnjenje istaknuo da nije u mogućnosti omogućiti tužiteljici uvid u dospjele račune. Ističe kako je operator suprotno vlastitim općim uvjetima tužiteljicu prethodno teretio za iznose računa u visini od … kune za fiksni priključak i … kuna za mobilne usluge u razdoblju povodom ponovne aktivacije priključaka koja je provedena 22. studenoga 2018., pri čemu je naplaćena naknada za ponovno uključenje iako je tužiteljica od operatora izričito zahtijevala suprotno, što da je ona sve objedinila i dostavila tuženiku zajedno sa zahtjevom za rješavanjem spora te ističe kako operator 25. srpnja 2019., navodi kako je izvrši otpis razmjerno danima korištenja i to u ukupnom iznosu od …

kunu, što da i dalje predstavlja netočan i nedovoljno umanjen izračun budući da operator očigledno umanjuje samo iznos od … kuna, a ne i račun za fiksni priključak, što da nije moguće sa sigurnošću utvrditi jer da operator odbija omogućiti uvid u cjelokupno potraživanje, te stoga predlaže da se poništi odluka tuženika i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je u provedenom postupku utvrdio sve činjenice od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta i u odnosu na navode tužiteljice kako nije u svom zahtjevu za rješavanje spora tražila da se naloži operatoru prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade, da i sama navodi da to nije od važnosti za rješavanje spora jer je ugovor istekao još u ožujku 2019., te ističe da unatoč tome navod tužiteljice nije točan jer da tužiteljica upravo suprotno navedenom u opisu razloga podnošenja razloga pod slovom I. navodi raskid ugovora. U odnosu na navode tužiteljice da je tuženik pogriješio jer nije riješio meritum stvari, ističe je izreka odluke jasna obzirom da je navedeno kako se tužiteljica obvezuje podmiriti sva dospjela potraživanja – iznose računa razmjerno stvarnim danima korištenja za predmetne telefonske linije, a ne samo razmjerno danima korištenja, što bi se moglo smatrati općenitim korištenjem u smislu samog aktiviranja usluge kao takve, a ne stvarnog korištenja od strane tužiteljice, kako je to ista pogrešno shvatila. U odnosu na navod tužiteljice da operator nikada nije imao namjeru dati odgovor na pitanje koja je visina nespornog dijela dospjelog potraživanja, a tuženik pretpostavlja da tu misli da uopće nema tu namjeru pa da je to razlog zašto je, kako navodi, bila prisiljena postupiti po uputi o pravnom lijeku i pokrenuti upravni spor, tuženik ističe da je upravo zbog toga njena tužba preuranjena, to stoga što je H. T. odmah po primitku odluke tuženika u ostavljenom roku od 15 dana postupio po odluci tuženika i podneskom zaprimljenim kod tuženika 29. srpnja 2019. obavijesti tuženika da su 7. svibnja 2019., brojevi … i …, aktivirani u mreži drugog operatora, bez zaduživanja naknade za prijevremeni raskid ugovora na računu za svibanj 2019., da je račun za svibanj ispostavljen uz obročnu naknadu u punom iznosu, međutim, za iste je po njegovoj ispostavi izvršen otpis razmjerno danima stvarnog korištenja u ukupnom iznosu od … kunu i da je nakon izvršenog otpisa na računu u vlasništvu tužiteljice, preostalo podmiriti … kunu za razdoblje od studenog 2018., do svibnja 2019., a u odnosu na priključak broj …, da je H. T u podnesku naveo da je isti trajno isključen u travnju 2019. temeljem zahtjeva tužiteljice koji je predala na prodajnom mjestu 12. travnja 2019. i da je sukladno odluci, distributeru proslijeđen nalog za preuzimanje terminalne opreme MAXadsl usluge, te će isto biti realizirano u najkraće mogućem roku, a u odnosu na račun tužiteljice broj …, da je preostalo podmiriti … kune, račun za studeni 2018. Ističe da je H. T. dostavio izračun visine novčanog iznosa nespornog dijela koji je tužiteljica dužna podmiriti i stoga drži da je njezina tužba preuranjena obzirom da je njezinom zahtjevu u cijelosti udovoljeno, a u odnosu na tu njezinu tvrdnju da je pogrešno shvaćanje tuženika da ona zahtjeva naknadu štete, pa da se zato u obrazloženju navodi da zbog nenadležnosti nisu ispunjene formalne pretpostavke za pokretanje postupka u odnosu na taj zahtjev, ističe da je upravo ona sama u obrazloženju svog zahtjeva navela da »posebno ističe kako joj je povodom navedenog nastala materijalna šteta zbog nemogućnosti korištenja mobilnog interneta, kao i financijski gubici temeljem plaćanja ugovorenih, a ne isporučenih usluga podatkovnog prometa«, te ističe kako navedeno nije bilo predmetom odlučivanja u meritornom smislu već se tuženik samo osvrnuo na to da u obrazloženju osporavane odluke i napominje da je tužiteljica kontradiktorna samoj sebi i to prvenstveno u odnosu na odlučnu činjenicu o postojanju dugovanja koje se očituje u tome da tužiteljica najprije navodi da podnosi upravnu tužbu zbog toga što nije odlučeno o tome koliki je njezin stvarni dug, odnosno iznos dospjelog potraživanja, sukladno stvarnim danima korištenja, a onda zaključno navodi da drži kako ona uopće nema dugovanja prema operatoru H. T. i stoga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U sporu je održana rasprava 18. studenoga 2019. u prisutnosti opunomoćenice tužiteljice, tužiteljice osobno i službenih osoba tuženika, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Opunomoćenica tužiteljice ustrajala je kod svih navoda iz tužbe i tužbenog zahtjeva, te napominje kako se nakon donošenja odluke tuženika 24. srpnja 2019., obratila se H. T., odnosno zainteresiranoj osobi, sa zahtjevom da dostavi visinu tog dospjelog potraživanja koje je korigirano, a što da nije dobila do današnje dana, te u bitnome ponavlja sve navode iz tužbe i zahtjeva za rješavanje spora navodeći kako se ne sjeća da li je zaokružila u svom zahtjevu točku koja se odnosi na raskid Ugovora, a što da nikada nije niti tražila, a što proizlazi iz samog obrazloženja navedenog zahtjeva, te napominje kako tijekom trajanja ugovornog odnosa nisu isporučene sve usluge, niti ih je H. T. obavijestio o tome kada nastupa istek ugovorne obveze.

Službena osoba tuženika ostala je pri svim navodima iz obrazloženja osporavane odluke i odgovora na tužbu te posebno napominje kako se ovdje radi o dvije različite stvari odnosno da je tužiteljica svojim zahtjevom tražila raskid Ugovora bez naplate penala za prijevremeni raskid, a to iz razloga što je bila nezadovoljna kakvoćom ugovorene usluge od strane H. T., a što da je vrlo detaljno obrazložila u svom zahtjevu za rješavanjem spora upućenog HAKOM-u. Detaljno razmotrivši predmetni zahtjev, da je HAKOM utvrdio da doista kakvoća usluge nije bila adekvatna i nije bila onakva kakvu je tužiteljica ugovorila s H. T., te da je zbog toga upravo i pozivajući se na to tražila raskid ugovora bez naknade za prijevremeni raskid i upravo zbog toga da je HAKOM usvojio zahtjev i odobrio prijevremeni raskid bez naplate penala,